

ს ი ა ნ ბ ი

ჩინის პეიზაჟი

ნახ. ს. ნადარეიშვილისა

— ერთი-ორი ნახტომიც ჩემო ჭოგადის რაზმ დაწმინდარე დუნაის წყლის გემოსაც მალე გაჩვენებ.

ნახ. დონისა

— ახლა კი უეჭველად გავიმარჯვებთ: ხომ ხედავ, ფრონტზე ორფეხიანების მაგიერ სამფეხიანებს ვავაზნით.

ბერლინის „სამოთხე“

ბერლინის ერთ-ერთ უბანს გესტაპოვლები განსაკუთრებული „მზრუნველობით“ ექცეოდნენ.

დღე არ გავიდოდა, რომ იქიდან გესტაპოს სარაიონო განყოფილებაში ათეული „საეჭვო“ მოქალაქე არ მიეყვანათ მათი „გამოსწორების“ მიზნით.

აქაურ მცხოვრებთა შორის აღრე შემჩნეულ იქნა ეგრედწოდებული „შეუმჩნეველი ფრონტის“ არალეგალური ორგანიზაციები, რომელთა წინააღმდეგ განსაკუთრებული ზომები იყო მიღებული, რის შედეგადაც მოსახლეობის უმრავლესობა, უმეტესად მშრომელი ნაწილი, რეპრესირებულ იქნა და მათი ქონება რეკვიზირებული.

ამრიგად „წესრიგში“ მოყვანილი უბნის ცხოვრება მთლად შეიცვალა: მოეწყო ლუდის სავაჭრობები, საროსკიპო სახლები და სხვა. ერთი სიტყვით ბერლინის ეს უბანი ნამდვილი „სამოთხე“ გახდა, რისთვისაც მას „ედემის“ კი უწოდეს. ბერლინის სამოთხეში შესვლა მხოლოდ რჩეულებს შეეძლოთ, განსაკუთრებით იმათ, რომელნიც საბჭოთა ფრონტიდან მიღებული ცნობების გამო მწვავე ნევროზით იყვნენ დაავადებულნი.

პირველ ხანებში „ედემის“ სტუმართა რაოდენობა ასეულს არ აღემატებოდა, მაგრამ საბჭოთა ფრონტის მოახლოების გამო ნევრასტენიკების რიცხვი გაიზარდა და ასეული ათასებამდე იქცა.

ამ გარემოებამ რჩეულთა შორისაც უთანხმოება ჩამოაგდო, რაც გამოწვეული იყო მით, რომ რჩეულთა ბანაკებში აღმოჩნდნენ განუსაზღვრელი და განსაზღვრულ უფლებათა მქონენი. ეს უკანასკნელნი მოკლებულნი იყვნენ ყოველდღიურად „ედემში“ დროს ტარებას, რის გამო ისინი აურზაურსა სტეხდნენ. ის იყო უთანხმოება უნდა გამწვავებულიყო, რომ ცაში ქუხილი გაისმა. თითქოს. ცა შუაზე გაიანსა, ანგელოსები ჩამოფრინდნენ და ედემის კარები ყველას გაუღეს. ეს მოხდა ღამით, დილით კი თვალწინ ასეთი სურათი გადაიშალა: მოკავშირეთა ბომბდამშენებს უბანი მიწასთან გაესწორებიათ. ამ დღიდან „ედემში“ შესვლა ყველას შეეძლო, თუმცა ცეცხლმქრობველ რაზმელების გარდა არავინ შედიოდა და იქიდანაც არავინ გამოდიოდა.

ფარანა ქვემეხაური

პიტლერის წინ დაჩოქილი, სულმდაბლურად, მონურ ღრეჯით, ანტონესკუ შოელოდა გამდიდრებას ძარცვა-გლეჯით.

ამელავნებდა მხეცურ მადას, დაანთხია ბრაზი, ბოლმა, ტრახახობდა, ბაქიობდა გამოსული პრუტს გამოლმა.

მას ეგონა შერჩებოდა უკრაინის მიწა-წყალი, მაგრამ მუხთალ არამზადას აუტირეს ორივე თვალი.

აწ პიტლერის ეს ფინია ბედმა აღარ გაალოა, ჩვენმა ჯარმა გმირულ დარტყმით პრუტი ისევ გადალახა.

დაავიწყეს ყოყოჩობა, აცახცახებს ეხლა შიში, აღარ იცის სად გაიქცეს, აერია ანგარიში.

მის დიდ ბატონ ფიურერსაც მასზედ ხელი აუღია, რუმინელებს თუ რამ ჰქონდათ სულ თავისთვის წაუღია.

ანტონესკუ მშრალზე დარჩა, სტირს და ჭირზე ჭირს იმატებს, და შიმშილით კუჭდამწვარი დასაჭერად დასდევს კატებს.

მ. გრივალისი

ხაღები და ხაღოვნება

ნახ. დონისა

— შენი ნაცნობი ფრონტიდან გამოქცეული კაპიტანი სიმონესკუ კარგი მეჭიანურე იყო. რატომ აღარ უკრავს?

— ვეღარ ახერხებს: წითელი არმიის პრუტზე გაღმოსვლის შემდეგ ხელები და მთელი სხეული უკანკალეს.

ერთ რუმინელ კაპიტანს
ფრთხილად გულს ვგარდა
ერთი სენი დასჩემდა
ომის შემდეგ მარადა.

არ ეძინა. თუმცა განგებ
თვალეებს ხშირად ხუჭავდა,
მკურნალობდნენ, მაგრამ ცდამ
გაიარა ფუჭადა.—

შეებულება შიილო.
ნახა ოჯახი, ბინა
მოიღვნა ცოლშვილში,
დაწვა და... დაიძინა.

ლამით ცა მოიღრუბლა,
მეხმა იწყო ქუხილი
და ძილში კაპიტანმა
იგრძნო შეფოთვა—წუხილი.

მოეჩვენა წითლების
თავდასხმა უეცარი,
აივანზე ვაიკრა,
გაიტანა ზეწარი.

იქვე გათლილ ფიწალზე
წამოაგო და მარად
დახებების სანიშნოდ
თეთრი ფლაგი აღმართა.

დამნაშავე არ იყო
მასში მარტო ბუნება.
წითელ ჯართან იბრძოდა.
განა გაემტყუნება?

ბ. ისტარქი

— როცა მყუდრო ბინებში ვიყავით, ფიურერი ხაახხებო სივრცეს გვპირდებოდა.

— კიდევ აასრულა: ახლა მართლაც სივრცეში ვიმყოფებით უკედელ-ჭეროდ და უსახურავოდ.

„გაუმგონეები“

საბჭოთა ჯარების მიერ რუმინეთის საზღვრების გადალახვის შემდეგ გერმანელების „ფიურერს“ განსაკუთრებული ღელვა დასჩემდა.

ის ხშირად აღვზნებულ მდგონარობაშია და თავის ურდოს მეტაურთა სხდომაზე დობლის ყრითა და მუბტის ცემით გაიძახის:

— ჩვენ უნდა გამოვიგონოთ ახალი გაუმჯობესებული საბრძოლო იარაღი, რაც არიულ რასას ასახელებს. უნდა გამოვიგონოთ საჩქაროდ... თუ ვერ გამოვიგონეთ ვიღუბებით! ამ გარემოებამ მისი დამქაშები ძლიერ საგონებელში ჩააგდო და ფიურერს დასამშვიდებლად ერთ ხერხს მიმართეს.

გიმლერმა ამოარჩია ერთი გესტაპოელი, რომელსაც დაავალა წარსდგომოდა ჰიტლერს და განეცხადებია, რომ მას გამოგონებული აქვს ახალი საბრძოლო იარაღი.

ცრუგამომგონებელი წარუდგა ჰიტლერს და მოახსენა თავისი შესანიშნავი გამოგონების შესახებ.

ჰიტლერი შეეკითხა:

— რამდენ ხანში დაამთავრებ?

ცრუგამომგონებელს ამ კითხვაზე პასუხის გაცენა გაუძნელდა. გულში გაიფიქრა: ძალიან მცირე ვადის დასახელება სახიფათო იქნებოდა და ყოყმანის შემდეგ უთხრა:

— ხომ მოგეხსენებათ გამოგონების საქმე, ზუსტად თქმა ძნელია...

— მაინც რამდენი დრო დაგჭირდება?— ბრაზით გაუმეორა ჰიტლერმა.

— ასე... დაახლოებით ერთი წელი.

— ახ, შე არამზადავ, ერთი წლის შემდეგ რაღას მიშველის შენი გამოგონება? რატომ არ დაამთავრე აქამდე? რას ელოდებოდი? წითელი არმიის მიერ ჩვენი ჯარის განადგურებას?.. ჩამოახრჩეთ ეს არამზადა! ეხლავე ჩემ თვალწინ ჩამოახრჩეთ! — იღრიალა ცოფმორეულმა ჰიტლერმა.

ბრძანება სასწრაფოდ იქნა შესრულებული.

რ. კანდელაკი

უმაჯიკასი

ობერ-ლეიტენანტი — ჯარისკაცი პლიუმკე, იცა თუ არა შენ, რა უნდა ჩამოერთვას მცხოვრებლებს, როცა ჩვენი ჯარი იძულებულია... ჰმ... ელასტიური თავდაცვის გოლისათვის დასტოვოს ქალაქები და სოფლები?

ჯარისკაცი — ვიცი, ბატონო ობერ-ლეიტენანტო.

ობერ-ლეიტენანტი — მაშ მითხარი რას ართმევ ხოლმე პირველ რიგში?

ჯარისკაცი — პურს, საქონლის საკვებს, საცვლებს, ფეხსაცმელებს, ტანსაცმელს, ძვირფას ნივთებს, ოთხფეხ საქონელს და შინაურ ფრინველებს, ბატონო ობერ-ლეიტენანტო.

ობერ-ლეიტენანტი — აი სულელი, ვერაფრით ვერ შეითვისა რა წესით უნდა ჩაატაროს რეკვიზიცია. პირველ ყოვლისა უნდა ჩამოართვა მცხოვრებლებს ხელწერილი, რომ ჩვენ არასოდეს არავინ გაგვიძარცვავს და ამის შემდეგ კი ჩამოართმევ დანარჩენ იმას, რაც შენ ჩამოოვალე.

შავლიანი გათენდა
ოქნაბათი წვეული,
დამეკარგე ბრძოლის დროს
მე შთელი ასეული.

სამშაბათივ მიტურენა:
თითქოს მიწისქერა იყო...
ჩემი შტაბის შერობამ
ჩვენი გზი წაიღო.

ოქნაბათი გათენდა,
ასე მაგრათ დამარტყეს,
რომ ჩემებმა ხუთასი
აჩიედი დამარბეს.

შუთნაბათი მოვიდა,
თითქოს სამტროლ წვეული,
გამეწყვიტეს ბრძოლებში
შთელი ათასეული.

პარასკევი გათენდა
ახალ ბოიბის ამშლეული,
ტყუდ ჩაივლეს წითლებმა
ჩემი ჯარი მავგელი.

მილატეა შაბათიც:
შინით თავს ეგმსკავებები,
უკანასაბევი გზა
გალამიტრეს საცხები.

კვარა არის. ამ კითხვამ
სუნთქვა აღარ მაცალა:
—სად გვექცე, შეთიბველი?
მასწავლე, გენაცალე!

1. კარგი ხელფანია ფაშაზნა: აიღებს ბაზმის ნაჭერს და ხაზნად გალაქცევს...

მეცადონი N:

2. მაგრამ უკეთესი შედეგადანა ზოგიერთი დახურულ მაღაზიის გახვე: აიღებს ხაზნას ნაჭერს და ორსაბრძოლოდ სახლად გადააქცევს.

პიტლერმა სთქვა რომ ეს სტრას
სამ ცვირაში იდგებო, ინგლისის
ინგლისის სტრასზე მოვიყვებ
და ბერლინში წავიდებო.

შენსეც ჩინეთს დავესხმი, რომ
მე ჩეუტრო—ღაუღლი ამერიკის
სტრასზე კუნძულებში იგივემ
და სულა ვაზა...

რუსეთს ზვარა ბორონი შექვამ,
უკრაინის ქალებით, საქართველოს
დავალოლებს წავღვინოთ და
შევაღებთ.

ბაქოს ნავთზე გავაქვებ
სასაბჭოთაო ლოქისით. სარაზდელ
თვალს ჩაგუტროვ ბესარაბელ
კოვოსით...

პიტლერმა სთქვა ჩემი ბედი
უბედური გამოდგომ, ეს ს
კელილის ანგელოსი მსგ
ბერლინიში ჩამოდიო,

ღობა მინდა აღარც ნავით,
არც ღვინო, არც კაღებოთ,
რადროს არაშეუთა არის ხომ
მიუტრებოთ ვთავადებო.

გუნებზე ველორ არის ლაველი
და პეტენიო, ასეთია დღისათვის
ჩვენი ბიულეტენი.

პილპილი

გაუსტრო

ნახ. დონას

— დღევანდის მთავარი ექიმი პროფესორი
შტარკ ამტკიცებდა, რომ ჩვენი
დღევანდის უკრაინისკაცებს არაფერი
თავისკაცებში აქვთო. მკინდათ,
მაგრამ აღარ აქვთ: სამხრეთ
უკრაინის ველზე
დააკოცებენ.

დასახუარავალი ნარველი

ნახ. დონას

— ვერანგებები ტრახაზობენ: კამჩენკა-პოდოლსკიდან
წა-თვლარაჩიელები დროზე გამაფრთხიოთ.
— ამისთანა გამაფრთხიება ჩვეთვით
მისწრებია: ათათაობით დაგვეფრებ...
ფრცელებს გვამები.

გვარები სხვისი უხადი

„ომის მშებუთ წელს“ მდენ ვეღვ
ჩემურია მწერდობიანობა“.
გაბ. აღას შვარც კორ“ (ფაშისტური
ლარ)

პიტლერგელა პრიაგანდის სამინისტროში. დიდი
ფაცა-ფუცი იყო. სასტროლი ადგინდენ ახალ ლოხუნ-
გებს. ფაშინის განიქმულ იდგაფი—დოქტორ ლესი
უცხე მესამე დამე იყო არ ეჩინა—ის თხზავდა. ყველანი
ფეხაკრებთი დიდიოდენ. გიტლერმა სცდა შეებედა
დოქტორ ლესი კაბინეტი.

— ა, რობერტ, როგორ მიდის მუშაობა?
— საშინლაფ!—ამოთყვანა დოქტორმა და შთა-
მინდა ოფლი.—აღლან მქელა თმის მებუთე წლის
ლოხუნგების შედეგა. შენ ხომ გასოსს როგორი აფ-
ცილი იყო და რა ღამეში გამოდიდა თმის პირველი
წლის ლოხუნგები?

— შოკალითი, შოკალითი, პასუხისმგებლობას მე
ველბულობ თვეისთახებ—ხომ კარგია?
— ეს ჩემი ნამუშევარია!— მოუტევედ აღნიშნა
გიმლერმა.

— ახლა ფორფრის ბრძნული განსტადებები გე
გათიფისუფლებოთ თქვენ სინდისიგანა.— გახსოვო
როგორ ეღბრდენ მაშინ ეს სიტყვები?

— ვაღმინდრი სილაშაბათი ვეღვლას მისწრდა.
— დიდა. ეშლა კი... მენამე ღამე ვჭირ და... არა-
ფერი გაბოძის... ფორფრის ღნდა რომ ღღუნევი არ
იყო თმის საწინააღმდეგე, მაგრამ მასთან ერთად
ვეღვლათიგან გასაგები იყო, რომ თმა ჩვენ არ გვე-

ვარს, რომ ერთა შრიათ იღუნევი იყოს მებრძოლენ-
რი, მეორე შრით კე მუშობისმოყვარული, რომ არ
იყოს გულდატეხილობა, მ მტრისმოგონის სინდისე,
მაგრამ აშკარა იყო, რომენ შტაბის გუბერნი მწი-
ღობანიბაბას, რომ თმა ღლან კარგა, როცა ჩვენ
ვერტაბით, მაგრამ ეუფო როცა ჩვენ გავრცავდეთ.

— წყირდ რომ ეთქვას ბაბი—უთანავარში მეგო-
ბარმა ბებრ—ბანიტობა, რომ გეგულდა ამას წი-
ნად მოგატრება წამიქტო ღღუნევი და გვაზიანიც
გამოვიდა: „წინაშენლობა მ აქვს საც თებრძოლი, მწი-
შენედეგანა მხოლოდ რომ ჩვენ საერთოდ ვიბრ-
ძებო“.

— შერე შენი იყო რაგადა და ღღუნევის გა-
მო მას უმუცხისკითა წე მხე... არა, საბერია მწი-
ღობანი ღღუნევი, რომ მოკლე, მკაფიოდ და
სამართლიანი გამოატევეს ეფეს გერმანეული განწყო-
ბილებას თმის მებუთე მუცხე მე აქ რადიო ჩავ-
წერე ღამით... დიდა, ხე შე ახლემ დაიყო...

მაგრამ გვიანდა ღღუნევი უცხე ჩაფვარდა
ზღული ვილერის მიდელ მუცხე დიდი ასეფი
ვერვა არი სიტყვა:

— საშველი არაა!

ვიკის აღგონება...

სეთონი და ენში გავრთიანდენ ფრანკ
პარტიზანი ცალკეული ჯგუფები და ბრძო-
ლას აწარმოებენ გერმანეულია წინააღმდეგ.
რობტროზიმი აქვთას საფრანგეთთან „ხა-
ვის“ პირებებს.

(გაუთხადან)

„ეშმაკები ტრეს ალბობდენ,
ღვინო არსად იყო“, —
შენი ქვეყნე ამ საკვებს ჰვა ს
რინენტროპო, ბრაციო!

„შენი ტრეს ალბობა!... როგორც მკელო
მიმხამევი კრავის,
ეკლბოდ იქნო პირთებში
საფრანგეთთან „ხავის“.

მაგრამ „ღვინოს“— შეთონინების,
თუღ ჩაიციე თაღი,
აიასტვის არ გავლისტვის
საფრანგეთის ხალხი.

შენ „ხავს“ აცტობს... საბასტობო
მტერთა შურის მკებამ,
მოუღრევი საღრანგეთი
არაბებმა, ღეგა.

„ეშმაკები ტრეს ალბობდენ,
ღვინო არსად იყო“, —
შენი ზავი დეკლბო ტრეს ჰკავს,
რინენტროპო, ბრაციო.

საბჭოთა მთავრობა იუწყება, რომ წითელი არმიის შემტევა ნაწილებმა, რომელნიც სდევნიან გერმანიის არმიებს და მათს მოკავშირე რუმინელთა ჯარებს, რამდენიმე უბანზე გადალახეს მდინარე პარუტი და შევიდნენ რუმინეთის ტერიტორიაზე.

(გახეუბრიდან)

ხახ. ღონისა

გაქარაქარი
პარტაზანები

ნატონებსკუ, აკი გეუბნებოდი, წითელ არმიას აქაც ვიხილავთ მეტი, შენ კი იმ განცხადების გეშინოდა.

სცდები, შეგობარო, ჩემი დუმილი თანმობას ნიშნავდა.

გაღვიდავი იხინიას

ბელგიელი პატრიოტები უშვებენ ფურცლებს, რომლებშიაც დასცინიან ფაშისტურ გახეუბებს და მათში მოთავსებულ ინფორმაციებს.

„ოხტატური“ განვრკობი

ბრიუსელში გამოდის ფაშისტური გახეუბი: „სუარ“. ამას წინააღმდეგ ბელგიელმა პატრიოტებმა გამოუშვეს ფურცლები, რომელშიაც დაბეჭდეს ამ გამცემლურ გახეუბში მოთავსებულ ცნობათა პაროდები:

„მოწინააღმდეგის ყველა ცდა, რათა გაერღვიათ ჩვენი პოზიციები, მოგერიებულ იქნა დიდი წარმატებით, განსაკუთრებით ფორტის იმ უბნებზე, სადაც ჩვენმა ჯარისკაცებმა, მასობრივად უფარდებოდნენ რატყვედ მოწინააღმდეგეს, შესძლეს ამ ოსტატური მანევრით შეეჩერებინათ საბჭოთა ჯარების წინსვლა. გიგანტური მამუბის ელასტური თავდაცვის ოპერაციების დროს ბრწყინვალედ იქნა ჩატარებული ლენინგრადად-ბერლინის რკინიგზის ხაზზე მდებარე ყველა ქალაქთა დეკლარაცია. საჭიროა აღვნიშნოთ, რომ ვვაკუაცია ჩატარებულ იქნა ღამით და ფუნის ცერებზე სვლით.

ღამით 9 ნოემბერს გერმანიის ერთმა თვითმფრინავმა მოახერხა მიღწევა ინგლისის სანაპირომდე. იმავე დროს ინგლის-ამერიკის მიძიებ ბომბდამშენთა მნიშვნელოვანმა შენაერთებმა მოახდინეს მასირებული თავდასხმები მთელ რიგ გერმანულ ქალაქებზე, რითაც საგრძნობლად აამაღლეს ჩვენი მოსახლეობის მორალური დონე“.

ანონსები

კინოთეატრების ანონსების რუბრიკაში დაბეჭდილია ცნობები ეკრანზე გამოსულ ახალი ფილმების შესახებ:

„ელდორადოში“ მდის ფილმი „ევაკუაცია“. ფილმში მონაწილეობენ გერმანიის შეიარაღებული ძალები მთელი შემადგენლობით.
„გალერი“ ამ დღეებში აჩვენებს ფილმს „სიდი-ბარანი“, მთავარ როლში თამაშობს რომმელი“.

ფაჩილ-ფაჩილი ცნობები

ფურცელში მოთავსებულია პატარა სტატუები, რომლებშიაც თავს ესხმიან გერმანელებთან „თანამშრომლობის“ მომხრეებს. ეს გახეუბებია „პეი რეულ“ და „ავენიორ“. ჰერკვეშული ფურცელი დასცინის ამ გახეუბებს, რომელთაც არ ყიდულობს მოსახლეობა:

„დაბეჯითებით ვთხოვთ მოქალაქეს, რომელიც გასულ კვირას 16 საათზე უნახავთ ვინკერტონის ქუჩაზე ხელში გახეთ „ავენიორით“, მიაწოდოს ეს უნიკუმი „ბიბლიოთეკ-როიალის“ პერიოდულ გამოცემათა განყოფილებას“.

შეწყვეტილი საუბარი

ბერლინის ერთ-ერთ ქუჩაზე, ბომბებისაგან დანგრეულ ერთ-ერთი შენობის ერთ-ერთ გარუჯულ დარბაზის წინ მოქალაქეთა რიგი დგას. სახეჩაყვიტოლებულნი, ჩამოკონკილნი, შიმშილისაგან ილაჯგაწყვეტილნი, უხმოდ ვაჩეუბულან მომხმარებელნი. დუმილს მხოლოდ ოხვრა არღვევს, ან ნაძალადევი ჩახველება.

ამის გაყო მთელს რიგში, ისმის ბოლოში მდგომ ორი მომხმარებლის საუბარი. ისინი შედარებით ახალგაზრდები არიან, შედარებით გაბედულნიც სჩანან და მრავალი ირონიული შენიშვნით იქცევენ ყურადღებას.

— შენ წარმოიდგინე, — ამბობს ერთი, — კონცბანაკში ყოფნის დროს საინტერესო ანდაზებს მოვ, არი ყური, ზოგი მათგანი პირდაპირ ზედგამოჭრილია ღვევანდელ გერმანიის ყოფაზე, — აი მაგალითად: „ააფრინე ალალიო, რაც არ არი, არ არიო.“

— მართლა? — უპასუხებს მეორე, — განა ამ ჩვენი მალაზიის-მომხმარებელი ყოფილა მაგ ანდაზის ავტორი? მაგრამ მე უფრო საინტერესო ანდაზა ვაფიგონე: „ძალი შენ არ ვარგოდაო, სანადიროდ გარბოდაო“.

— მართლა? — მიუგებს პირველი, — განა ფიურერმა ნადირობაც დაიწყო? მათ საუბარი შეაწყვეტინა გესტაპოელმა, რომელიც გამოეჭიმა და ცივი ხმით ჩასძახა:

— პოლიციაში!

მანვილაკი

სალამს ვითვლი ჩემო ვუსა, თან ამბებს გწერ ფრონტისასა: დღეს მზვერავად გიახელე, გადვიპარე ცეცხლის ხაზსა! ჩვეულად ვერ ვინადირო, ეს დღე ძლიერ დამეთარსა, ორი ფრ იცი დავიჭირო და მოვასხი შტაბის კარსა.

ერთს ვუთხარი: შენ მართმეფდი მამულსა და სახლკარს მეტი? ჩვენი დამონება გსურდა შენ, ფარაჯა ჩამოფლეთილს? ისე უწოდ დამეღრიჯა, გამეცინა გულაფეთილს და კინალამ შემომაკვდა ის მუტელზე გასახეთი.

მეორე კი — ოფიცერი, გაჭიმული პაგონებში, შეშინდა და ძირს დაეგო, ვით ტომარა ვაგონებში, ქვარტლით ქონდა შემოჭრილი უსირცხვილო შუბლის თეფში, მხოლოდ ფორმა ჰქონდა კაცის, გრძნობები კი ჰქონდა ლეშის.

შტაბში უფროსს წარუდგინე, ჩამოვართვით აღსარება; ჯერ პასუხი არა გვითხრა, ვითომ ენა მას არ ება, მაგრამ შემდეგ, როცა ერთი შეგუჯიერე ლომგულივით, ყველაფერი დაამლერა ჩვენებური ჩონგურივით.

მალე გნახავ, ჩამოგიტან სიხარულს და გამარჯვებას, როცა ჩვენს დიდ სამშობლოში ერთი ფრიცც არ დარჩება; მოგებევი, დაგიკონი ტუნებსა და წარბ-წამწამებს, სიხარულზე შეეცვლით დღეებს — მოლოდინით განაწამებს!

ა. ზოლტაჰე

„გამეჩვეუბანი“

ხახ. ღონისა

— როგორ მდის ჩვენი დივიზიის კონტრშეტევა? ხომ კარგი გამოვიდა!

— დიან, გამოვიდა... ბრძოლის ხაზიდან ორი ამბის მთქმელი გამოვიდა. დასარჩენებმა კი ყველამ თქვენი ჭირი წაიღო.

წინაღმდეგად კანგა ბუკოლა...

წითელი არმიის ძლიერად წინსვლა თავზარს სცემს ტანგოსა და მის დამკვიდრებს.

(გაზეთებიდან)

წინათ სხვა კანგე მღეროდა „სოციალისტი“ ტანგო: „დიდ ფინგოს შვეკმინს“ ტრაბანით— ჰიტლერს მიჰყიდა მან ვრი. მაგრამ ბერლინში როს ატყდა ზომბების ქეჭა-ქუხილი, ტანგოს ჰელსინკში შიშისგან აფტყდა გულის წუხილი. წინათ ვგონა: „ფიურერის“ ამკობსო ლომის ფაფარა, — დღეს ხედავს: ამ „ლომს“ ვირთბებთან მოუძებნია საფარი. მოუძებნია საფარი, თავის დარდს ვეღარ ინელვებს, წითელი ჯარი მუსრს აელვებს მის მაჩანჩალა ფინელვებს. საგონებელში ჩავარდა, გულს უკლავს კენესა—ვაგბა... გრძობს ჰიტლერელი მელა, რომ მაგარ ხაფანგში გაგბა.

მალ. მუსხრელი

გერმანული „მამალი“

გერმანულ ჯარისკაცს პაულ მოხერხებულბერგს სოფლიდან წყალი მიჰქონდა ოცეულში. აღმართში მან წყლით ხავეს ქურქელი ველარ ზიდა და დაუწყო ძახილი იქვე მახლობლად მდგომ ოცეულს, — მოდით მიშველეთო. ოცეულიდან ყურადღება არავინ მიაქცია. მაშინ პაულმა იფიქრა, იფიქრა და გადასწყვიტა, დაეყვილა მამალივით.

ასეც მოიქცა.

ოცეულში მამლის ხმა რომ გაიგონეს, იფიქრეს, პაულს მამალი მოჰყავსო და ყველა, როგორც ერთი — გაიქცა მის მისაშველებლად.

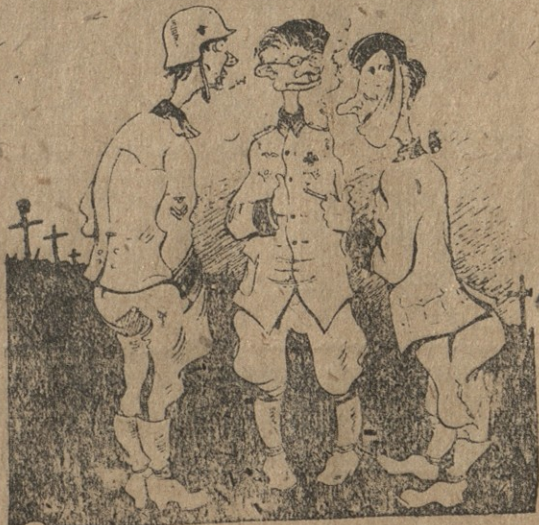
ოცეულის მეთაური ყველაზე წინ გარბოდა და ყვიროდა.

— მამალი ჩემია არავინ შემეცილოს, თორემ აქვე დაეხვრეტავო.

ვლადიმერ გელაშვილი

გვირი საკრალი

ნახ. ა. კანდელაკისა

— ჩვენმა გენერალმა გუშინ დიდი სიმაგრე აიღო.
— ფრონტის ხაზზე?
— არა, სასურსათო ხაზოვში: ოთხმოცდათექვსმეტ გრადუსიან სპირტით ხავეს ბოთლს წამოავლო ხელი და შტაბისკენ გაუყენა.

შთაბამონებელი ღონისძიება

ჩვენ ყველა ღონისძიება უნდა ვინმართ, რომ გერმანული გარეგნულად მაინც ოპტიმისტსა ჰგავდეს“

გებელსის „სიბრძნე“

ნახ. გ. ისავეცისა

გისტაპოკალი: გაიღიმე არამზადავ, ხომ ხედავ ყველა ღონისძიებას ვხმარობთ შენს გასამხიარულებლად.

ამხ. ნიანგო!

არის ერთი ანეკდოტი: ერთმა მოქალაქემ, რომელსაც სახელად ტეტო ერქვა, კაცი მოჰკლა. დამნაშავე პასუხისგებაში მისცეს.

— რატომ მოჰკალი კაცი? — შეეკითხა ტეტოს მოსამართლე.

— მიტომა! — სხარტად უპასუხა ტეტომ.

ცნობილია, რომ მივლინებულს, რომელსაც სამსახურის საქმეებისათვის სჭირდება ისეთი ტრანსპორტით მოგზაურობა, რისთვისაც გარკვეული დაკანონებული ტარიფი არ არსებობს, უნაზღაურდება ფაქტიური ხარჯები. თელავის სამასწავლებლო ინსტიტუტისათვის კი ორ წელზე მეტია, რაც ვილაცას „ბრძნული“ მითითებით, ან ვილაცას მიერ სხვა შინაარსით მითითებულს არასწორი გაგებით ეს წესი გაუქმებულია და მივლინებულს ინსტიტუტი ეტლით მგზავრობისათვის უნაზღაურებს ფაქტიურად დახარჯულის მხოლოდ ორმოც პროცენტს. სადაური პრინციპია ფაქტიური ხარჯის 40% რატომ მაინცდამაინც თელავის სამასწავლებლო ინსტიტუტისათვის გამოიმუშავეს ანაზღაურების ასეთი პრინციპი?

შენ მაინც მოავგარე ეს საკითხი, ამხ. ნიანგო!

სერგო ხირენაძე

განხილვა

„ნიანგის“ № 11-12-ის ნაწილი დაიბეჭდა ტექნიკური შვედლომით: ჟურნალის მე-4-5 გვერდზე მოთავსებულ მოთხრობების („ფაქტი სახეზე“ და „სველი პოზიცია“) სათაურები გადასხმულია ერთი მგორის ადგილას.

ასევე გადასხმული იყო სურათების: „უმადური“ და „მოვალეობის გრძობას“ სათაურები.

რედ.

— ახირებულ საქმეს გვაშვრება ფიურერი: ლონდონს „წვავს“ და ცეცხლში კი ბერლინი გაბვეული.